

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **I. D.s.r.o.,**
sídlem X,
zastoupena Daňovou kanceláří JUDr. Novotný, s.r.o.,
sídlem V Zahradách 1874, Beroun,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 5. 2017, č. j. 42000/005568/17/010/IB,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 5. 2017, č. j. 42000/005568/17/010/IB, a rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk ze dne 18. 4. 2017, č. j. 42008/008208/17/110/PK, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně, Daňové kanceláře JUDr. Novotný, s.r.o.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakož i jí potvrzeného rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení N. (dále jen „OSSZ“) ze dne 18. 4. 2017, č. j. 42008/008208/17/110/PK. OSSZ tímto rozhodnutím uložila žalobkyni pokutu ve výši 5 000 Kč za nepředložení přehledů o výši vyměřovacího základu stanoveného podle § 5a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „ZOPSZ“), a o výši pojistného, které je povinna odvádět (dále jen „přehledy“).
2. Žalobkyně namítá, že správní orgány uložily pokutu v rozporu s právním řádem České republiky, neboť žádný právní předpis síly zákona a ani žádný sekundární právní předpis neobsahuje

a nestanoví povinnosti, jejichž splnění správní orgány po žalobkyni požadovaly, tj. aby učinila podání ve formátu a do datové schránky stanovených žalovanou na webových stránkách žalované. Ustanovení § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ odkazuje na pramen, který není součástí právního řádu, není součástí platného pozitivního práva, a není tedy pro adresáty závazný. Žalobkyně učinila podání písemně podle § 123e odst. 2 písm. b) ZOPSZ, přičemž neučinila přepravu poštovní zásilky prostřednictvím poštovní sítě, ale prostřednictvím datových schránek, která má obdobné právní účinky jako písemné podání. Obdržený soubor ve formátu pdf jako přílohu datové zprávy bylo lze otevřít, vytisknout, a získat tak papírový dokument. Ostatně takto také OSSZ učinila. Přestože bylo podání učiněno prostřednictvím datových schránek, nejednalo se dle názoru žalobkyně o podání v elektronické podobě ve smyslu § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ, ale ve smyslu § 123e odst. 2 písm. b) ZOPSZ. Na podporu své argumentace žalobkyně rozsáhle argumentuje odbornou literaturou i judikaturou Ústavního soudu a namítá, že § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ a § 162 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, jsou v rozporu s ústavním pořádkem.

3. Podáním ze dne 19. 10. 2017 sdělila žalovaná svůj záměr uspokojit žalobkyni a požádala o poskytnutí lhůty podle § 62 s. ř. s. Dne 5. 2. 2018 vydala žalovaná rozhodnutí č. j. 42000/014421/17/010/JH, kterým zrušila v záhlaví označená rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedla, že s ohledem na závěry rozsudku NSS ze dne 14. 9. 2017, č. j. 9 Ads 177/2016-89, nebyla oprávněna určit elektronickou podatelnu nebo datovou schránku k podávání tiskopisů v elektronické podobě, když toto oprávnění náleží pouze okresní správě sociálního zabezpečení. Žalobkyně podáním ze dne 16. 2. 2018 soudu sdělila, že postupem žalované není uspokojena. Rozhodnutí ze dne 5. 2. 2018 tedy v souladu s § 62 odst. 5 s. ř. s. nenabýlo právní moci.
4. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná předně odkázala na rozsudek NSS ze dne 14. 9. 2017, č. j. 9 Ads 177/2016-89, a uvedla, že NSS v odůvodnění rozsudku sice nepřisvědčil námitce ohledně oprávněnosti podání přehledů ve formátu pdf, avšak dospěl k závěru, že žalovaná nebyla oprávněna určit elektronickou podatelnu nebo datovou schránku k podávání tiskopisů v elektronické podobě, neboť toto oprávnění náleží pouze příslušné okresní správě sociálního zabezpečení. Z toho důvodu souhlasila se zrušením svého rozhodnutí.
5. Žalobkyně v replice k vyjádření žalované uvedla, že orgány správy sociálního zabezpečení i nadále požadují zaslání přehledů do aplikace „e-podání CSSZ“, a to pouze ve formátu xml. Výše uvedená praxe, třebaže již formálně sladěna s § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ, je dle názoru žalobkyně v rozporu s ústavním pořádkem, stejně jako ustanovení § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ samotné. Na podporu svého závěru o protiústavnosti § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ žalobkyně rozsáhle argumentuje judikaturou Ústavního soudu i správních soudů.

Obsah správního spisu

6. Dne 2. 4. 2017 zahájila OSSZ správní řízení se žalobkyní ve věci uložení pokuty za nepodání přehledů za měsíce říjen 2016 až únor 2017 v zákonem stanovené lhůtě.
7. Dne 18. 4. 2017 vydala OSSZ rozhodnutí, kterým udělila žalobkyni pokutu ve výši 5 000 Kč za nepředložení přehledů. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že žalobkyně nezasílala přehledy předepsaným způsobem. Zaslala je elektronicky, avšak podání nebyla učiněna v souladu s § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ a k takovým podáním se nepřihlíží. Žalovaná stanoví, že v případě odeslání tiskopisu prostřednictvím datové schránky je třeba tiskopis zaslat do určené datové schránky (název datové schránky: „e-podani CSSZ“, ID datové schránky: 5ffu6xk). Do této datové schránky žalované je ovšem možné zasílat pouze datové zprávy ve formátu XML, které odpovídají specifikaci žalované. Tyto kompletní informace k e-podání jsou dostupné na webových stránkách žalované, včetně podmínek podání pro jednotlivé předepsané tiskopisy. O výše uvedeném byla žalobkyně opakovaně informována.

8. Proti rozhodnutí OSSZ podala žalobkyně odvolání, ve kterém argumentovala obdobným způsobem jako v žalobě, tedy tím, že podání učinila řádně a požadavky žalované jdou nad rámec zákona a jsou v rozporu s ústavním pořádkem ČR.
9. Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítla a rozhodnutí OSSZ potvrdila. V odůvodnění uvedla, že nelze žalobkyni učiněná podání považovat za učiněná písemně, nýbrž jde o podání učiněná v elektronické podobě dle § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ. Pokud bylo podání učiněno prostřednictvím datové schránky, má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, nejedná se však o úkon učiněný dle § 123e odst. 2 písm. b) ZOPSZ. V takovém případě pak OSSZ případ posoudila správně, když po žalobkyni požadovala splnění podmínek uvedených v § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ. Se žalobkyní se taktéž nelze ztotožnit v tom, že zdroj, na který je v tomto ustanovení odkazováno, nebyl zákonem předepsaným způsobem publikován, a tudíž nemůže mít sílu sekundárního (derivátního) normativního právního aktu. Žalovaná upozorňuje, že podání předepsaného tiskopisu mělo být učiněno na určenou elektronickou adresu podatelny orgánu sociálního zabezpečení nebo do určené datové schránky orgánu sociálního zabezpečení. Informace uvedené na webových stránkách žalované a úřední desce považuje za zcela dostačující. Na tuto skutečnost byla žalobkyně ze strany OSSZ opakovaně upozorňována. Je věcí orgánu sociálního zabezpečení, kterou adresu (datovou schránku) určí, přičemž vůči podávajícím pak má povinnost zveřejnit tyto adresy na své úřední desce a dále povinnost zveřejnit i tiskopisy, které se podle § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ předkládají v elektronické podobě, a podmínky, za nichž se tiskopisy v této podobě předkládají. Žalovaná jako orgán sociálního zabezpečení určila, že jedinou adresou elektronické podatelny pro předkládání předepsaných tiskopisů v elektronické podobě (mj. i požadovaných přehledů) je podatelna žalované a jedinou určenou datovou schránkou pro příjem elektronických tiskopisů je datová schránka „e-podání CSSZ“. Tyto informace je možno najít jak na úředních deskách žalované a OSSZ, tak na webových stránkách žalované, v sekci e-Podání (vlastní webové stránky OSSZ nemají).

Průběh jednání před krajským soudem

10. Při jednání před soudem dne 18. 2. 2020 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.

Posouzení věci krajským soudem

11. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
12. V dalším kroku již soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že žaloba je důvodná.
13. *Podle § 9 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o pojistném“) je zaměstnavatel povinen ve lhůtě stanovené v odstavci 1 předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopisu přehled o výši vyměřovacího základu stanoveného podle § 5a a o výši pojistného, které je povinen odvádět, s uvedením čísla účtu, z něhož byla platba pojistného provedena.*
14. *Podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona o pojistném za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 5 odst. 5 větě třetí, § 9 odst. 2, § 10 větě první, § 11 větě první a třetí, § 15a odst. 3, § 20a odst. 1 části věty druhé za středníkem a větě třetí, § 22c a § 24 větě druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení uložit zaměstnavateli pokutu až do výše 20 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění či porušení povinnosti.*
15. *Podle § 123e odst. 2 ZOPSZ je-li podle tohoto zákona nebo ve věcech pojistného podle zvláštního zákona pro podání nebo jiný úkon předepsán tiskopis, lze podání nebo jiný úkon učinit pouze a) v elektronické podobě*

zasláním na určenou elektronickou adresu podatelny orgánu sociálního zabezpečení nebo do určené datové schránky orgánu sociálního zabezpečení; podání nebo jiný úkon lze v elektronické podobě učinit pouze ve formě datové zprávy, a to ve formátu, struktuře a tvaru určeném příslušným orgánem sociálního zabezpečení. Nesplňuje-li podání nebo jiný úkon tyto podmínky, nepřiblíží se k němu; orgán sociálního zabezpečení je povinen upozornit toho, kdo učinil podání nebo jiný úkon v elektronické podobě, které nesplňuje tyto podmínky, na tuto skutečnost a na to, že se k tomuto podání nebo jinému úkonu nepřiblíží, nebo b) písemně na předepsaném tiskopisu nebo na produktu výpočetní techniky, který je co do údajů, formy a formátu shodný s předepsaným tiskopisem, je-li fyzickou nebo právnickou osobou stvrženo vytvoření tohoto produktu.

16. Žalobce předně zpochybnil povinnost zasílat přehledy do speciální datové schránky „e-podání CSSZ“. Tato námitka je důvodná. Při jejím posouzení vychází soud z rozsudku NSS ze dne 14. 9. 2017, č. j. 9 Ads 177/2016-89, který se zabýval obdobnou situací a od jehož závěru nemá soud důvodu se odchýlit. V tomto rozsudku NSS dospěl k závěru, že „žalovaná tak překročila zákonné oprávnění k určení určené elektronické adresy podatelny nebo určené datové schránky v projednávané věci. Tuto mohla určit pouze OSSZ jako svoji vlastní elektronickou adresu podatelny, či vlastní datovou schránku, jak plyne z opakovaného užití slova „své“ v § 123e odst. 4 zákona o organizaci. Stěžovatelce tak nemohlo být kladeno za vinu, že nepodala požadované přehledy do datové schránky určené žalovanou pro příjem e-podání. Z tohoto důvodu je nutno zrušit rozsudek krajského soudu a zároveň rozhodnutí žalované. Lze pochopit úmysl žalované, která stanovila jako adresu podání přímo její elektronickou podatelnu nebo datovou schránku, když je oproti okresním správám sociálního zabezpečení zřejmě schopna díky programovému vybavení lépe a jednodušeji zpracovávat předložené přehledy pojištění. Tento postup je praktický a pragmatický, avšak není v souladu se stávajícím zněním zákona. Nerespektování takového požadavku žalované proto nelze sankcionovat“. NSS v citovaném rozsudku taktéž odmítl argumentaci, že k určení elektronické podatelny či datové schránky pro příjem podání je oprávněn jakýkoliv orgán sociálního zabezpečení (tedy i žalovaná), když uvedl, že „výklad, který zaujal krajský soud, by znamenal, že by jakýkoliv orgán sociálního zabezpečení uvedený v § 3 odst. 3 zákona o organizaci mohl stanovit, aby se tiskopisy podávané podle zákona jinému orgánu sociálního zabezpečení v případě elektronického podání podávaly namísto toho jemu. Mohlo by tak dojít k absurdní situaci, kdy by např. Ministerstvo vnitra, které je také orgánem sociálního zabezpečení [§ 3 odst. 3 písm. d) zákona o organizaci], stanovilo pro podání tiskopisů v elektronické podobě určené jinak Okresní správě sociálního zabezpečení v Přerově svoji datovou schránku. Takový výklad je nutné odmítnout. Daná ustanovení je nutno vykládat s ohledem na část za středníkem § 123e odst. 2 písm. a) zákona o organizaci, kde je specifikován správní orgán jako „příslušný orgán sociálního zabezpečení“. Věcná a místní příslušnost orgánu sociálního zabezpečení, ať již k vydávání rozhodnutí, tak i k příjmu příslušných podání, je stanovena zákonem. Příslušným správním orgánem je v projednávané věci, tedy k příjmu o přehledu o výši vyměřovacího základu [dle § 9 odst. 3 zákona o pojistném, ve znění účinném do 31. 12. 2014; resp. dle § 9 odst. 2 zákona o pojistném, ve znění účinném od 1. 1. 2015], místně příslušná okresní správa sociálního zabezpečení. Pokud by zákonodárce zamýšlel, aby se přehledy pojištění podávané v elektronické podobě podávaly žalované, mohl pro tato podání zvolit obdobnou formulaci, kterou použil v § 39 odst. 1 zákona o organizaci, tedy, že se evidenční listy předkládají České správě sociálního zabezpečení prostřednictvím okresní správy sociálního zabezpečení, v jejímž obvodu je útvar zaměstnavatele, ve kterém je vedena evidence mezd. Jsou-li evidenční listy vedeny způsobem stanoveným v § 123e odst. 2 a zasílány v elektronické podobě formou datové zprávy, předkládají se přímo České správě sociálního zabezpečení prostřednictvím datové schránky nebo elektronické adresy podatelny. Uvedené ustanovení jasně svědčí zázvěru, že v případě sporných přehledů o výši vyměřovacího základu je příslušným orgánem pouze OSSZ, neboť pokud má být pro příjem některých jiných podání příslušná přímo žalovaná, zákonodárce to jasně zakotvil. Výklad zastávaný krajským soudem by také vedl k tomu, že by podatel nemusel dopředu zjistit zákonem stanoveným způsobem, tedy nahlédnutím na úřední desku příslušného správního orgánu, kam má svá podání směřovat. Z § 123e odst. 4 písm. b) zákona o organizaci vyplývá, že na „své“ úřední desce zveřejňují orgány sociálního zabezpečení „své“ podatelny nebo datové schránky. Při akceptaci výkladu, který učinil krajský soud, by z uvedeného ustanovení nevyplynula povinnost příslušného orgánu sociálního zabezpečení zveřejnit na své desce podatelnu či datovou schránku jiného orgánu sociálního zabezpečení, do které by případně měla být činěna elektronická podání. I z uvedeného je zřejmé, že zákonodárce nepočítal v případě zasílání přehledů o výši vyměřovacího základu s tím, že by měla být činěna do datové schránky jiného orgánu než příslušné okresní správy

sociálního zabezpečení, neboť s touto možností zjevně nepočítá ani nyní rozebíraný § 123e odst. 4 písm. b) zákona o organizaci“

17. Soud tak ve shodě s NSS shrnuje, že aby bylo možné podle § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ po žalobkyni požadovat učinění podání do datové schránky „e-podání CSSZ“, musela by takto určit OSSZ, a nikoliv žalovaná. V projednávané věci není mezi účastníky sporné, že předmětnou datovou schránku pro příjem přehledů určila žalovaná. Soud tak konstatuje, že žalovaná překročila své oprávnění dle ZOPSZ, a její požadavek proto byl nezákonný. Za nerespektování tohoto požadavku tedy nebylo možné žalobkyni nijak postihnout, a rozhodnutí OSSZ a žalované jsou proto nezákonná. Zároveň soud dodává, že v projednávané věci žalobkyně učinila své podání elektronicky podle § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ a nikoliv písemně dle § 123e odst. 2 písm. b) ZOPSZ. Je nesporné, že tak učinila datovou zprávou do datové schránky, přičemž tento způsob je zcela nepochybně elektronickým a nikoliv písemným, jak mylně dovozuje žalobkyně. Ustanovení § 123e odst. 2 ZOPSZ je totiž ustanovením pouze technickým, které rozlišuje pouze základní reálnou formu podání, nikoliv jeho účinky. Argumenty žalobkyně opírající se o skutečnost, že z elektronického dokumentu lze vtištěním udělat dokument písemný, nemohou nic změnit na tom, že její podání byla učiněna elektronicky.
18. Žalobkyně se v podané žalobě vymezila nejen proti povinnosti zasílat přehledy do datové schránky „e-podání CSSZ“, ale rovněž i proti stanovení formátu xml jako jediného přípustného. Žalobkyně zdůrazňuje, že i z podání učiněného ve formátu pdf lze získat všechny potřebné informace. Této námitce soud nepřisvědčil. Rovněž touto otázkou se zabýval NSS v citovaném rozsudku, ve kterém uvedl, že *„námitka, že není rozdíl mezi přehledy pojištění podanými v PDF formátu a v listinné podobě na podatelně, tak není pro posouzení věci podstatná. Nejvyšší správní soud soublasí se stěžovatelkou, že mezi faktické důsledky písemného podání v elektronické podobě ve formátu PDF a v listinné podobě nevidí zásadní rozdíl. Důvodem však může být zvýšení motivace podatelů, aby využívali právě ty formáty, které požadují orgány sociálního zabezpečení, pokud zároveň chtějí využít benefitů, které přináší elektronická komunikace obecně (okamžité podání, ušetření poštovného či nákladů na osobní donášku, atd.). Uvedené úvahy jsou však relevantní pouze ohledně rozumnosti či nerozumnosti právní úpravy, když tuto otázku zásadně nepřislouší soudu přezkoumávat. Zejména nelze přehlédnout, že podání bylo možné podat i v listinné podobě a bylo tak na každém podateli, aby si vybral, zda chce využít výhod elektronické komunikace i za cenu případných nevýhod s tím spojených, nebo z jakýchkoliv důvodů podá své podání v listinné podobě“*.
19. Soud se ztotožňuje se shora uvedeným názorem NSS a konstatuje, že (je-li řádně upraven v příslušných předpisech a opatřeních) koncept vyžadující zasílat přílohy v jednom specifickém formátu s tím, že jinak se k podání nebude přihlížet, není obecně problematický, zejména pokud je možné příslušná podání činit rovněž alternativní formou (např. zaslat v listinné podobě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb).
20. Žalobkyně rovněž namítá protiústavnost § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ a § 162 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění. Touto argumentací se však soud nezabýval, jelikož k tomu s ohledem na povahu věci nevidí důvod. Pokud jde o tvrzenou protiústavnost § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ, pak nelze než konstatovat, že i případné vyslovení protiústavnosti tohoto ustanovení by nemělo žádný vliv na výsledek tohoto řízení, neboť v obou případech by soud rozhodnutí žalované zrušil. Obracet se na Ústavní soud by proto bylo neúčelné. Pokud jde o tvrzenou protiústavnost § 162 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, pak soud konstatuje, že toto ustanovení [byť obsahově obdobné § 123e odst. 2 písm. a) ZOPSZ] nebylo v projednávané věci aplikováno, a soud proto není aktivně legitimován podle čl. 95 odst. 2 Ústavy k podání návrhu na jeho zrušení, resp. k návrhu na vyslovení jeho protiústavnosti. I kdyby však aktivně legitimován byl, platila by *mutatis mutandis* výše uvedená argumentace o neúčelnosti takového postupu. Pro úplnost soud dodává, že argumentaci žalobkyně obsaženou v její replice, že žalovaná v nezákonné správní praxi i nadále pokračuje, se nezabýval, jelikož podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí žalované. Pozdější vývoj její správní praxe není tedy pro projednávanou věc relevantní.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Vzhledem k výše uvedenému postupoval soud podle § 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s. a zrušil jak napadené rozhodnutí žalované, tak jemu předcházející rozhodnutí OSSZ a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení pak bude na žalované, aby věc znovu projednala v souladu se závěry soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.)
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení daňovým poradcem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny daňového poradce za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Zástupkyně žalobkyně provedla v řízení dva účelné úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení a sepsí žaloby. Odměna za jeden úkon právní služby činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu 3 100 Kč, celková výše odměny tak činí 6 200 Kč. Vedle odměny přísluší zástupkyni žalobkyně též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 600 Kč. Náhrada DPH z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů činí 21 % z 6 800 Kč, tj. 1 428 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Ostatní úkony učiněné zástupkyní žalobkyně (sdělení, že žalobkyně nebyla postupem žalované uspokojena, nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, replika k vyjádření žalované, vyjádření ze dne 16. 2. 2020 a účast na jednání soudu dne 18. 2. 2020) nepokládá soud za účelné. Žalovaná totiž v rámci postupu dle § 62 s. ř. s. vydala rozhodnutí, kterým napadené rozhodnutí žalované i rozhodnutí OSSZ zrušila, čímž dala žalobkyni vše, čeho mohla dosáhnout (a také dosáhla) tímto rozsudkem. Soud nepochybně má právo žalobkyně rozhodnout se dle své úvahy, zda se postupem žalované cítí uspokojena, nicméně pokud trvá na pokračování soudního řízení za situace, kdy v něm nemůže dosáhnout pro sebe příznivějšího výsledku, nelze její další úkony v řízení pokládat za účelné a přiznat za ně náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. února 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu